

Лариса Денисенко

Денисенко Лариса Володимирівна – сучасна українська письменниця, журналістка та телеведуча, юрист-правозахисник.

Народилася 17 червня 1973 у столиці України – м. Києві. Отримала юридичну освіту спочатку в одному із найавторитетніших національних ВУЗів, після чого подалася до Угорщини, де отримала диплом Центрально-Європейського Університету. Це дало відчутний поштовх для побудови успішної кар'єри у сфері юриспруденції, зокрема, в правозахисній діяльності: на сьогодні, Л. Денисенко, одна з небагатьох вітчизняних адвокатів, бере участь в процесі розгляду справ Європейським судом із захисту прав людини, надає правові послуги біженцям та мігрантам в Торонто, мала досвід роботи в Міністерстві юстиції України.

У 2002 році випробовує себе як літератор. Загалом, надає перевагу написанню романів і повістей. Отримала шалену популярність у вітчизняного читача після видання книг «Забавки з плоті та крові», «Танці в масках», «Відлуння», «Корпорація ідіотів».

Літературну кар'єру розпочала перемогою в конкурсі Коронація слова (гран-прі конкурсу-2002, «Забавки з плоті та крові»).

Книга «Танці в масках» посіла 1-е місце у рейтингу Найкраща українська книга в жанрі белетристика журналу Кореспондент за 2007 рік.

На сьогодні, Л. Денисенко проживає у рідному місті, працює на центральному телебаченні та не полишає творчості.

Дитячі книжки

- Лариса Денисенко про Анжеліну Ісідору Дункан, Максима Рильського, Ігора Стравінського, Астрід Ліндгрєн, Джонні Хрістофера Деппа II (2008)
- Ліза та цюця П. (2007). (Про книжку: http://ukrbook.blogspot.ru/2015/09/blog-post_83.html)
- Ліза та Цюця П. зустрічаються (2008)

Ліза та цюця П. Лариса Денисенко

Сучасна дитяча проза «Ліза та цюця П.» – справжня пригодницька історія про пошуки вірних друзів: зі шпигунами, таємними агентами-горобентами, Кущовою Тітонькою та ще багатьма героями з чудернацькими прізвиськами, яких вигадала письменниця Лариса Денисенко. Ця книжка – перша збірка творів для дітей відомої сучасної письменниці. Авторка вдало використала дотепну дитячу звичку давати предметам свої власні назви з тим, аби вони ожили і заговорили, й наповнила цими фантазіями книгу.